

PROTOKÓŁ w sprawie współpracy kulturalnej

Strony,

PO RATYFIKACJI Konwencji UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego przyjętej w Paryżu w dniu 20 października 2005 r. („konwencja UNESCO”), która weszła w życie w dniu 18 marca 2007 r., zgodnie z procedurą określoną w art. 15.10 ust. 3 (Wejście w życie), zamierzając skutecznie wdrażać konwencję UNESCO i współpracować w ramach jej wdrażania, w oparciu o zasady konwencji i podejmując działania zgodnie z jej postanowieniami;

UZNAJĄC znaczenie przemysłów kultury i wieloaspektowy charakter dóbr i usług kulturalnych jako działań o wartości kulturowej, gospodarczej i społecznej;

UZNAJĄC, że wspierany przez niniejszą Umowę proces przyczynia się do globalnej strategii mającej na celu promowanie sprawiedliwego wzrostu oraz wzmocnienia gospodarczej, handlowej i kulturalnej współpracy pomiędzy Stronami;

PRZYPOMINAJĄC, że cele niniejszego protokołu są uzupełniane i wspierane przez istniejące i przyszłe instrumenty w ramach innych dziedzin polityki, w celu:

- a) WZMACNIANIA potencjału i niezależności przemysłów kultury Stron;
- b) WSPIERANIA lokalnych/regionalnych treści kulturowych;
- c) UZNANIA, ochrony i promowania różnorodności kulturowej jako warunku owocnego dialogu pomiędzy kulturami; oraz
- d) UZNANIA, ochrony i promowania dziedzictwa kulturowego, a także promowania jego uznania przez społeczności lokalne i uznania jego wartości dla wyrażania tożsamości kulturowej,

PODKREŚLAJĄC znaczenie ułatwiania współpracy kulturalnej pomiędzy Stronami oraz w celu uwzględnienia, w konkretnych przypadkach, między innymi, stopnia rozwoju ich przemysłów kultury, poziomu wymiany kulturalnej i strukturalnego braku równowagi w zakresie tej wymiany oraz istnienia systemów promowania lokalnych i regionalnych treści kulturowych,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Zakres, cele i definicje

1. Bez uszczerbku dla innych postanowień niniejszej Umowy, niniejszy protokół ustanawia ramy dla współpracy Stron w celu ułatwienia wymiany działalności, dóbr i usług kulturalnych, obejmujące, między innymi, sektor audiowizualny.

2. Wyłączenie usług audiowizualnych z zakresu rozdziału siódmego (Handel usługami, zakładanie przedsiębiorstw i handel elektroniczny) nie narusza praw i obowiązków wynikających z niniejszego protokołu. We wszelkich kwestiach związanych z wykonywaniem postanowień niniejszego protokołu Strony stosują procedury przewidziane w art. 3 i 3 a.

3. Zachowując i rozwijając zdolność do opracowywania i realizowania polityki związanej z kulturą, dążąc do ochrony i wspierania różnorodności kulturowej, Strony starają się współpracować w celu poprawy warunków wymiany działalności, dóbr i usług kulturalnych oraz zlikwidowania strukturalnego braku równowagi i symetrii, które mogą występować w tej wymianie.

4. Do celów niniejszego protokołu:

różnorodność kulturowa, treść kulturowa, formy wyrazu kulturowego, działalność, dobra i usługi kulturalne oraz przemysły kultury mają takie samo znaczenie, jakie zostało zdefiniowane i jest stosowane w konwencji UNESCO; oraz

artyści oraz inni pracownicy i działacze sektora kultury oznaczają osoby fizyczne, które wykonują działalność kulturalną,

wytwarzają dobra kulturalne lub uczestniczą w bezpośrednim dostarczaniu usług kulturalnych.

SEKCJA A

POSTANOWIENIA HORYZONTALNE

Artykuł 2

Dialog i wymiana kulturalna

1. Strony dążą do wzmocnienia swych możliwości w zakresie określania i rozwijania swojej polityki kulturalnej, rozwijania przemysłów kultury i zwiększania szans na wymianę dóbr i usług kulturalnych pomiędzy Stronami, w tym poprzez uprawnienie do korzystania z systemów promowania lokalnych i regionalnych treści kulturowych.

2. Strony współpracują w celu rozwijania wzajemnego zrozumienia i rozszerzania wymiany informacji w kwestiach związanych z kulturą i przekazem audiowizualnym poprzez dialog, a także w dziedzinie dobrych praktyk w zakresie ochrony praw własności intelektualnej. Dialog ten odbywa się w ramach Komitetu ds. Współpracy Kulturalnej, a w stosownych przypadkach także na innych odpowiednich forach.

Artykuł 3

Komitet ds. Współpracy Kulturalnej

1. Nie później niż sześć miesięcy po rozpoczęciu stosowania niniejszego protokołu powołuje się Komitet ds. Współpracy Kulturalnej. W skład Komitetu ds. Współpracy Kulturalnej wchodzi wyżsi urzędnicy administracji obu Stron, posiadający wiedzę fachową i doświadczenie w sprawach i praktykach z zakresu kultury.

2. Komitet ds. Współpracy Kulturalnej zbiera się w ciągu pierwszego roku po rozpoczęciu stosowania niniejszego protokołu, a następnie w zależności od potrzeb i co najmniej raz do roku, w celu nadzorowania wykonywania postanowień niniejszego protokołu.

3. W drodze odstępstwa od postanowień instytucjonalnych rozdziału piętnastego (Postanowienia instytucjonalne, ogólne i końcowe), Komitet ds. Handlu nie może orzekać w sprawach związanych z niniejszym protokołem, a Komitet ds. Współpracy Kulturalnej wypełnia wszystkie funkcje Komitetu ds. Handlu w odniesieniu do niniejszego protokołu, w przypadku gdy funkcje takie są istotne do celów wykonywania postanowień niniejszego protokołu.

4. Każda Strona wyznacza urząd w obrębie swojej administracji, który stanowi wewnętrzny punkt kontaktowy dla drugiej Strony do celów wykonywania postanowień niniejszego protokołu.

5. Każda Strona powołuje Wewnętrzną Grupę Doradcą (Wewnętrzne Grupy Doradcze) ds. współpracy kulturalnej, w skład której wchodzi przedstawiciele sektora kulturalnego i audiowizualnego działający w obszarach objętych niniejszym protokołem; z grupą tą należy się konsultować w kwestiach związanych z wykonywaniem postanowień niniejszego protokołu.

6. Każda Strona może zwrócić się do drugiej Strony z wnioskiem o konsultacje w ramach Komitetu ds. Współpracy Kulturalnej w każdej sprawie będącej przedmiotem obustronnego zainteresowania powstałej w związku z niniejszym protokołem. Następnie Komitet ds. Współpracy Kulturalnej zbiera się niezwłocznie i dokłada wszelkich starań w celu osiągnięcia wzajemnie zadowalającego rozwiązania danej kwestii. W tym celu Komitet ds. Współpracy Kulturalnej może zasięgać porady Wewnętrznej Grupy Doradczej (Wewnętrznych Grup Doradczych) jednej ze Stron lub obu Stron, a każda Strona może zasięgać porady swej własnej Wewnętrznej Grupy Doradczej (swych własnych Wewnętrznych Grup Doradczych).

Artykuł 3a

Rozstrzygnięcie sporów

O ile Strony nie uzgodnią inaczej, i jedynie w przypadku gdy sprawa, o której mowa w art. 3 ust. 6 niniejszego protokołu, nie została zadowalająco rozwiązana w ramach procedury konsultacyjnej określonej w tymże postanowieniu, stosuje się do niniejszego protokołu rozdział czternasty (Rozstrzygnięcie sporów) z zastrzeżeniem następujących zmian:

- a) wszystkie odniesienia w rozdziale czternastym (Rozstrzygnięcie sporów) do Komitetu ds. Handlu należy rozumieć jako odniesienia do Komitetu ds. Współpracy Kulturalnej;
- b) do celów art. 14.5 (Powołanie organu arbitrażowego) Strony dążą do osiągnięcia porozumienia w sprawie arbitrów posiadających niezbędną wiedzę i doświadczenie w sprawach będących przedmiotem niniejszego protokołu.

W przypadku gdy Strony nie są w stanie porozumieć się w kwestii składu organu arbitrażowego, odbywa się wyznaczenie w drodze losowania, w sposób wskazany w art. 14.5 ust. 3, z listy ustanowionej zgodnie z lit. c), a nie z listy ustanowionej zgodnie z art. 14.18 (Lista arbitrów);

- c) Komitet ds. Współpracy Kulturalnej natychmiast po jego powołaniu tworzy listę 15 osób chcących i mogących pełnić rolę arbitra. Każda ze Stron proponuje pięć osób mających pełnić rolę arbitra. Strony wybierają również pięć osób mających pełnić rolę przewodniczącego organu arbitrażowego, niebędących obywatelami żadnej ze Stron. Komitet ds. Współpracy Kulturalnej zapewni, aby na liście znajdowała się zawsze taka liczba osób. Arbitrzy mają wiedzę specjalistyczną i doświadczenie w sprawach będących przedmiotem niniejszego protokołu. Pełniąc rolę arbitrów, są oni niezależni, w sprawach związanych ze sporem działają w imieniu własnym, a nie na polecenie jakiegokolwiek organizacji lub rządu, a ich postępowanie jest zgodne z załącznikiem 14-C (Kodeks postępowania członków organów arbitrażowych i mediatorów);
- d) dokonując wyboru obowiązków zawieszanych na mocy art. 14.11 ust. 2 (Tymczasowe środki zaradcze w przypadku niewykonania decyzji) w sporze powstałym w związku z niniejszym protokołem, Strona skarżąca może zawiesić jedynie obowiązki wynikające z niniejszego protokołu; oraz
- e) niezależnie od postanowień art. 14.11 ust. 2, dokonując wyboru obowiązków zawieszanych w sporach innych niż powstałe w związku z niniejszym protokołem, Strona skarżąca nie może zawiesić obowiązków wynikających z niniejszego protokołu.

Artykuł 4

Artyści oraz inni pracownicy i działacze sektora kultury

1. Strony dokładają wszelkich starań, aby ułatwiać, zgodnie ze swym prawodawstwem, wjazd i tymczasowy pobyt na ich terytoriach artystów oraz innych pracowników i działaczy sektora kultury pochodzących z drugiej Strony, którzy nie mogą skorzystać z zobowiązań podjętych na podstawie rozdziału siódmego (Handel usługami, zakładanie przedsiębiorstw i handel elektroniczny) i którzy są:

- a) artystami, aktorami, technikami oraz innymi pracownikami i działaczami sektora kultury pochodzącymi z drugiej Strony zaangażowanymi w kręcenie filmów kinematograficznych lub programów telewizyjnych; albo
- b) artystami lub innymi pracownikami i działaczami sektora kultury, takimi jak artyści i instruktorzy zajmujący się sztuką wizualną, plastyczną i występami artystycznymi, kompozytorzy, autorzy, dostawcy usług rozrywkowych i inni podobni pracownicy i działacze pochodzący z drugiej Strony zaangażowani w działalność kulturalną, taką jak na przykład nagrywanie muzyki lub odgrywanie aktywnej roli w wydarzeniach kulturalnych, takich jak targi i festiwale literatury itp.;

pod warunkiem, że nie zajmują się sprzedają usług klientom indywidualnym lub wzajemnym świadczeniem sobie usług; nie otrzymują we własnym imieniu żadnego wynagrodzenia ze źródeł zlokalizowanych na terytorium Strony, na którym czasowo przebywają, oraz nie zajmują się świadczeniem usług w ramach umów zawartych między osobą prawną, która nie ma obecności handlowej na obszarze Strony, gdzie czasowo przebywa artysta lub inny pracownik lub działacz sektora kultury, a konsumentem z tej Strony.

2. Wjazd i czasowy pobyt na terytoriach Stron zgodnie z ust. 1, o ile wydano na to zgodę, wynosi maksymalnie 90 dni w okresie 12 miesięcy.

3. Strony dokładają wszelkich starań, aby ułatwić, zgodnie ze swym prawodawstwem, szkolenie artystów oraz innych pracowników i działaczy sektora kultury oraz wzmożone kontakty pomiędzy nimi; do osób tych zalicza się:

- a) producentów teatralnych, członków zespołów wokalnych i muzycznych oraz orkiestr;
- b) autorów, kompozytorów, rzeźbiarzy, artystów estradowych i innych artystów indywidualnych;
- c) artystów oraz innych pracowników i działaczy sektora kultury uczestniczących w bezpośrednim świadczeniu usług związanych z cyrkami, parkami rozrywki i innymi podobnymi atrakcjami; oraz
- d) artystów oraz innych pracowników i działaczy sektora kultury uczestniczących w bezpośrednim świadczeniu usług związanych z balami lub dyskotekami oraz instruktorów tańca.

SEKCJA B

POSTANOWIENIA SEKTOROWE

PODSEKCJA A

Postanowienia dotyczące utworów audiowizualnych

Artykuł 5

Koprodukcje audiowizualne

1. Do celów niniejszego protokołu koprodukcja oznacza utwór audiowizualny wyprodukowany przez producentów zarówno Korei, jak i Strony UE, w który ci producenci zainwestowali zgodnie z warunkami niniejszego protokołu ⁽¹⁾.

2. Strony zachęcają do negocjowania nowych i wdrażania obowiązujących umów o koprodukcji między państwem członkowskim lub kilkoma państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Koreą. Strony ponownie potwierdzają, że państwa członkowskie Unii Europejskiej i Korea mogą przyznawać na rzecz powstałych w koprodukcji utworów audiowizualnych świadczenia finansowe określone w odpowiednich obowiązujących lub przyszłych dwustronnych umowach o koprodukcji, których stronami są państwo członkowskie lub kilka państw członkowskich Unii Europejskiej i Korea.

⁽¹⁾ W przypadku Korei istnieje procedura uznawania koprodukcji, przeprowadzana przez Koreańską Komisję Telekomunikacyjną (ang. *Korean Communications Commission*) w odniesieniu do programów radiowo-telewizyjnych oraz przez Koreańską Radę Filmową (ang. *Korean Film Council*) w odniesieniu do filmów. Ta procedura uznawania ogranicza się do kontroli technicznej, której celem jest zapewnienie, aby koprodukcja spełniała kryteria przedstawione w ust. 6. Każda koprodukcja spełniająca te kryteria zostaje uznana.

3. Strony, zgodnie ze swym prawodawstwem, ułatwiają koprodukcje podejmowane przez producentów ze Strony UE i z Korei, w tym poprzez umożliwienie korzystania przez koprodukcje z odpowiednich systemów promowania lokalnych i regionalnych treści kulturowych.

4. Powstałe w koprodukcji utwory audiowizualne mogą korzystać z systemu Strony UE na rzecz promowania lokalnych i regionalnych treści kulturowych, o którym mowa w ust. 3, w drodze uznania ich za utwory europejskie zgodnie z art. 1 lit. n) ppkt (i) dyrektywy 89/552/EWG zmienionej dyrektywą 2007/65/WE lub kolejnymi zmianami do celów przewidzianych w art. 4 ust. 1 i art. 3i ust. 1 dyrektywy 89/552/EWG zmienionej dyrektywą 2007/65/WE lub jej kolejnymi zmianami ⁽²⁾ wymogów dotyczących promocji utworów audiowizualnych.

5. Powstałe w koprodukcji utwory audiowizualne mogą korzystać z koreańskich systemów promowania lokalnych i regionalnych treści kulturowych, o których mowa w ust. 3, w drodze uznania ich za utwory koreańskie do celów art. 40 Promotion of Motion Pictures and Video Products Act (ustawy o promocji filmów i produktów wideo) (ustawa nr 9676 z dnia 21 maja 2009 r.) lub jej kolejnych zmienionych wersji, oraz art. 71 Broadcasting Act (ustawy o nadawaniu programów radiowo-telewizyjnych) (ustawa nr 9280 z dnia 31 grudnia 2008 r.) lub jej kolejnych zmienionych wersji, oraz „Notice on Programming Ratio” (zawiadomienia o proporcjach programów) (zawiadomienie Koreańskiej Komisji Telekomunikacyjnej nr 2008-135 z dnia 31 grudnia 2008 r.) lub jego kolejnych zmienionych wersji ⁽³⁾.

6. Dotyczące koprodukcji uprawnienie do korzystania z odpowiednich systemów promowania lokalnych i regionalnych treści kulturowych, o których mowa w ust. 4 i 5, przyznaje się pod następującymi warunkami:

- a) powstałe w koprodukcji utwory audiowizualne są realizowane przez przedsiębiorstwa, które są i pozostają własnością, bezpośrednio lub poprzez udział większościowy, odpowiednio, państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Korei lub, odpowiednio, obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub obywateli Korei;
- b) dyrektorzy lub kierownicy reprezentujący przedsiębiorstwa zaangażowane w koprodukcję są obywatelami, odpowiednio, państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Korei i mogą wykazać się stałym adresem zamieszkania na terytorium tychże państw;
- c) dla każdego innego niż utwór animowany utworu audiowizualnego powstającego w koprodukcji wymagany jest udział producentów z dwóch państw członkowskich Unii Europejskiej. W odniesieniu do utworów animowanych wymagany jest udział producentów z trzech państw członkowskich Unii Europejskiej. Część wkładu finansowego przypadająca na producenta lub producentów z każdego państwa członkowskiego Unii Europejskiej wynosi co najmniej 10 procent;

⁽²⁾ Zmiany przepisów pozostają bez uszczerbku dla zastosowania ust. 10.

⁽³⁾ Ibidem.

- d) minimalny wkład finansowy na rzecz powstałego w koprodukcji utworu audiowizualnego innego niż utwór animowany, wniesiony odpowiednio przez producentów ze Strony UE (ujętych łącznie) i producentów z Korei (ujętych łącznie), nie może być niższy niż 30 procent całkowitych kosztów produkcji utworu audiowizualnego. W odniesieniu do utworów animowanych wkład ten nie może być niższy niż 35 procent całkowitych kosztów produkcji;
- e) wkład producentów każdej ze Stron (ujętych łącznie) obejmuje rzeczywisty udział techniczny i artystyczny; a między wkładami obu Stron zapewniana jest równowaga. W szczególności, w przypadku powstałych w koprodukcji utworów audiowizualnych innych niż utwory animowane, techniczny i artystyczny wkład producentów każdej ze Stron (ujętych łącznie) nie różni się o więcej niż 20 punktów procentowych od ich wkładu finansowego, a w żadnym razie nie może stanowić więcej niż 70 procent łącznego wkładu. W odniesieniu do utworów animowanych techniczny i artystyczny wkład producentów każdej ze Stron (ujętych łącznie) nie różni się o więcej niż 10 punktów procentowych od ich wkładu finansowego, a w każdym razie nie może stanowić więcej niż 65 procent łącznego wkładu;
- f) udział producentów z państw trzecich, które ratyfikowały konwencję UNESCO, w powstałym w koprodukcji utworze audiowizualnym dopuszcza się, w miarę możliwości, w stopniu nieprzekraczającym 20 procent całkowitych kosztów produkcji lub wkładu technicznego i artystycznego w utwór audiowizualny.

7. Strony ponownie potwierdzają, że w ramach dotyczącego koprodukcji uprawnienia do korzystania z odpowiednich systemów Stron na rzecz promowania lokalnych i regionalnych treści kulturowych, o których mowa w ust. 4 i 5, zapewnia się wzajemne korzyści, oraz że koprodukcjom spełniającym kryteria określone w ust. 6 przyznaje się status utworów europejskich/koreańskich, o którym mowa, odpowiednio, w ust. 4 i 5, bez żadnych dodatkowych warunków w stosunku do warunków przedstawionych w ust. 6.

8. a) Dotyczące koprodukcji uprawnienie do korzystania z odpowiednich systemów promowania lokalnych i regionalnych treści kulturowych, o których mowa w ust. 4 i 5, ustanawia się na okres trzech lat następujących po rozpoczęciu stosowania niniejszego protokołu. Na podstawie opinii Wewnętrznych Grup Doradczych, sześć miesięcy przed upływem terminu, Komitet ds. Współpracy Kulturalnej przeprowadza działania koordynujące w celu oceny wyników realizacji uprawnienia pod względem zwiększenia różnorodności kulturowej i wzajemnie korzystnej współpracy dotyczącej utworów powstających w koprodukcji.
- b) Obowiązki uprawnienia zostanie przedłużone na okres trzech lat, a następnie będzie automatycznie przedłużane na kolejne okresy tej samej długości, o ile Strona nie wypowie uprawnienia w drodze pisemnego zawiadomienia na co najmniej trzy miesiące przed upływem pierwotnego lub każdego kolejnego okresu. Na sześć miesięcy przed upływem

każdego przedłużonego okresu Komitet ds. Współpracy Kulturalnej przeprowadzi ocenę na zasadach podobnych do opisanych w lit. a).

- c) O ile Strony nie postanowią inaczej, wypowiedzenie takiego uprawnienia nie stanowi przeszkody dla korzystania przez koprodukcje z odpowiednich systemów promowania lokalnych i regionalnych treści kulturowych, o których mowa w ust. 4 i 5, na warunkach określonych w ust. 6, jeśli data pierwszego nadania lub projekcji takich koprodukcji na odpowiednich terytoriach przypada przed upływem odpowiedniego okresu.

9. Przez cały czas obowiązywania dotyczącego koprodukcji uprawnienia do korzystania z systemów promowania lokalnych i regionalnych treści kulturowych, o których mowa w ust. 4 i 5, Strony, zwłaszcza poprzez Wewnętrzne Grupy Doradcze, będą regularnie nadzorować wykonywanie postanowień ust. 6 i zgłaszać Komitetowi ds. Współpracy Kulturalnej wszelkie ewentualne związane z tym problemy. Na wniosek Strony Komitet ds. Współpracy Kulturalnej może poddać analizie dotyczące koprodukcji uprawnienie do korzystania z systemów promowania lokalnych i regionalnych treści kulturowych, o których mowa w ust. 4 i 5, lub kryteriów, o których mowa w ust. 6.

10. Zawiadamiając dwa miesiące wcześniej, Strona może zawiesić uprawnienie do korzystania z jej systemu(-ów) promowania lokalnych i regionalnych treści kulturowych, o którym(-ych) mowa w ust. 4 i 5, jeśli wprowadzone przez drugą Stronę zmiany w odpowiednich przepisach, o których mowa w tych ustępach, wpływają niekorzystnie na prawa zastrzeżone dla utworów powstałych w koprodukcji zgodnie z tymi ustępami. Przed przystąpieniem do takiego zawieszenia Strona zawiadamiająca, w Komitecie ds. Współpracy Kulturalnej, omawia i poddaje analizie wraz z drugą Stroną charakter i skutki zmian w przepisach.

Artykuł 6

Inna współpraca audiowizualna

1. Strony dążą do promowania utworów audiowizualnych drugiej Strony poprzez organizację festiwalu, seminariów i podobne inicjatywy.
2. W uzupełnieniu dialogu, o którym mowa w art. 2 ust. 2 niniejszego protokołu, Strony ułatwiają współpracę w dziedzinie nadawania programów radiowo-telewizyjnych w celu promowania wymiany kulturalnej poprzez działania takie jak:
- a) promowanie wymiany informacji i poglądów między właściwymi organami na politykę w dziedzinie nadawania programów radiowo-telewizyjnych i ramy prawne;
- b) zachęcanie do współpracy i wymiany między branżami radiowo-telewizyjnymi;
- c) zachęcanie do wymiany utworów audiowizualnych; oraz
- d) zachęcanie do odwiedzania międzynarodowych imprez radiowo-telewizyjnych odbywających się na terytorium drugiej Strony i uczestnictwa w nich.

3. W celu zapewnienia zgodności i interoperacyjności technologii audiowizualnych, Strony dokładają wszelkich starań, by ułatwić korzystanie z norm międzynarodowych i regionalnych, przyczyniając się w ten sposób do wzmocnienia wymiany kulturalnej. Podejmują one współpracę zmierzającą do osiągnięcia tego celu.

4. Strony dokładają wszelkich starań, by ułatwić najem i dzierżawę materiałów technicznych i urządzeń, takich jak urządzenia radiowe i telewizyjne, instrumenty muzyczne oraz studyjne urządzenia nagrywające, niezbędnych do tworzenia i nagrywania utworów audiowizualnych.

5. Strony dokładają wszelkich starań, by ułatwić zapis w postaci cyfrowej archiwów audiowizualnych.

Artykuł 7

Tymczasowy przywóz materiałów i urządzeń do celów nagrywania utworów audiowizualnych

1. W stosownych przypadkach każda ze Stron wspiera promocję swego terytorium jako miejsca wykorzystywanego do celów kręcenia filmów kinematograficznych i programów telewizyjnych.

2. Niezależnie od zawartych w niniejszej Umowie postanowień dotyczących handlu towarami, Strony badają i zezwalają, zgodnie ze swym prawodawstwem, na tymczasowy przywóz z terytorium jednej Strony na terytorium drugiej Strony materiałów technicznych i urządzeń niezbędnych dla kręcenia filmów kinematograficznych i programów telewizyjnych przez pracowników i działaczy sektora kultury.

PODSEKCJA B

Promocja sektorów kultury innych niż audiowizualny

Artykuł 8

Przedstawienia artystyczne

1. Strony, zgodnie ze swym prawodawstwem, poprzez odpowiednie programy ułatwiają wzmożone kontakty pomiędzy osobami zajmującymi się przedstawieniami artystycznymi, w takich dziedzinach, jak wymiany zawodowe i szkolenia, w tym między innymi uczestnictwo w przesłuchaniach, rozwój sieci i wspieranie tworzenia sieci kontaktów.

2. Strony zachęcają do podejmowania wspólnych produkcji w dziedzinie przedstawień artystycznych przez producentów z jednego lub kilku państw członkowskich Unii Europejskiej i z Korei.

3. Strony wspierają opracowywanie międzynarodowych norm technologicznych w dziedzinie teatru oraz używanie znaków scenicznych, także za pośrednictwem odpowiednich organów normalizacyjnych. Ułatwiają one współpracę zmierzającą do osiągnięcia tego celu.

Artykuł 9

Publikacje

Strony, zgodnie ze swym prawodawstwem, ułatwiają wymianę i rozpowszechnianie publikacji drugiej Strony poprzez odpowiednie programy w dziedzinach takich, jak:

- a) organizacja targów, seminariów, imprez literackich i innych podobnych wydarzeń związanych z publikacjami, w tym ruchomych struktur czytelniczych;
- b) ułatwianie wspólnych wydań i tłumaczeń; oraz
- c) ułatwianie wymian zawodowych oraz szkoleń dla bibliotekarzy, pisarzy, tłumaczy, księgarzy i wydawców.

Artykuł 10

Ochrona obiektów dziedzictwa kulturowego i zabytków historycznych

Strony, zgodnie ze swym prawodawstwem i bez uszczerbku dla zastrzeżeń zawartych w ich zobowiązaniach w innych postanowieniach niniejszej Umowy, wspierają w ramach odpowiednich programów wymianę wiedzy fachowej i najlepszych praktyk dotyczących ochrony obiektów dziedzictwa kulturowego i zabytków historycznych, mając na uwadze misję UNESCO w zakresie ochrony światowego dziedzictwa, w tym poprzez ułatwianie wymiany ekspertów, współpracę w zakresie szkoleń zawodowych, poszerzanie wiedzy społeczności lokalnych oraz doradztwo w zakresie ochrony zabytków historycznych i obszarów chronionych oraz prawodawstwa i wdrażania środków dotyczących dziedzictwa, w szczególności w dziedzinie włączania tych środków w życie lokalne.

**UZGODNIENIE W SPRAWIE TRANSGRANICZNEGO ŚWIADCZENIA USŁUG UBEZPIECZENIOWYCH
BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM ZOBOWIĄZANIA W WYKAZACH ZOBOWIĄZAŃ W ZAŁĄCZNIKU 7-A
(WYKAZ ZOBOWIĄZAŃ)**

W odniesieniu do transgranicznego świadczenia usług ubezpieczeniowych będącego przedmiotem zobowiązania w wykazach zobowiązań w załączniku 7-A (Wykaz zobowiązań), a mianowicie ubezpieczenia od ryzyka związanego z:

- a) żeglugą morską i lotnictwem komercyjnym oraz lotami kosmicznymi i frachtem kosmicznym (włączając satelity), przy czym ubezpieczenie to obejmuje niektóre lub wszystkie następujące pozycje: transportowane towary, pojazd transportujący towary oraz wszelką odpowiedzialność z nimi związaną; oraz
- b) towarami w tranzycie międzynarodowym;

Strony potwierdzają, że w przypadku gdy państwo członkowskie Unii Europejskiej wymaga, by takie usługi świadczone były przez usługodawców posiadających siedzibę w Unii Europejskiej, koreański świadczeniodawca usług finansowych może świadczyć takie usługi poprzez swe przedsiębiorstwo w jakimkolwiek innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, nie mając siedziby w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym świadczona jest usługa. Tytułem dodatkowego wyjaśnienia, świadczenie takie obejmuje produkcję, dystrybucję, marketing, sprzedaż i dostarczanie usług finansowych.

Prowadzi się dalsze konsultacje między Komisją Europejską a tymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej, które utrzymują taki wymóg posiadania przedsiębiorstwa w Unii Europejskiej, w celu poczynienia dalszych kroków na rzecz ułatwienia świadczenia tych usług na ich terytoriach. Strona UE z zadowoleniem przyjmuje propozycję Korei, by przeprowadzić w przyszłości konsultacje zmierzające do osiągnięcia porozumienia w tej kwestii.

Niniejsze uzgodnienie stanowi integralną część niniejszej Umowy.

UZGODNIENIE W SPRAWIE KOREAŃSKIEGO PLANU REFORMY POCZTOWEJ ⁽¹⁾

W trakcie negocjowania niniejszej Umowy delegacja Korei wyjaśniła delegacji Unii Europejskiej zamiary rządu Korei dotyczące planu reformy pocztowej.

W tym kontekście Korea zwróciła uwagę delegacji Unii Europejskiej na następujące aspekty swego planu reformy pocztowej:

Korea zamierza stopniowo rozszerzać odstępstwa od monopolu Koreańskich Władz Poczтовых, aby zwiększyć zakres dozwolonych prywatnych usług doręczania przesyłek. Odbędzie się to poprzez wprowadzenie zmian w Postal Service Act (ustawie o usługach pocztowych), powiązanych ustawach lub pochodnych przepisach wykonawczych.

- a) Po przeprowadzeniu tych zmian zakres przesyłek listowych doręczanych przez Koreańskie Władze Pocztowe stanie się bardziej przejrzysty dzięki przedefiniowaniu tego pojęcia, a odstępstwa od monopolu w zakresie przesyłek listowych będą rozszerzane w oparciu o obiektywne kryteria, takie jak waga, cena lub ich kombinacja.
- b) Ustalając charakter i zakres tych zmian, Korea uwzględni różne czynniki, w tym warunki panujące na rynku wewnętrznym, doświadczenia innych krajów związane z liberalizacją usług pocztowych oraz potrzebę zapewnienia powszechnych usług. Korea zamierza wprowadzić te zmiany w ciągu trzech lat od daty podpisania niniejszej Umowy.

Stosując te poddane reformie kryteria, Korea zapewni niedyskryminacyjne możliwości wszystkim usługodawcom świadczącym w Korei usługi doręczania przesyłek pocztowych i ekspresowych.

Korea zmieni również art. 3 Enforcement Decree of the Postal Services Act (dekretu wykonawczego do ustawy o usługach pocztowych), rozszerzając w ten sposób odstępstwa od monopolu Koreańskich Władz Pocztowych w celu włączenia wszystkich usług międzynarodowego ekspresowego doręczania dokumentów od daty wejścia w życie niniejszej Umowy. Dla większej pewności, usługi międzynarodowego i krajowego ekspresowego doręczania wszelkich dokumentów nie podlegają monopolowi w zakresie usług pocztowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Uzgodnienie to nie jest wiążące i nie podlega postanowieniom rozdziału czternastego (Rozstrzygnięcie sporów).

UZGODNIENIE DOTYCZĄCE SPECJALNYCH ZOBOWIĄZAŃ W SPRAWIE USŁUG TELEKOMUNIKACYJNYCH

Następujące uzgodnienie zostało osiągnięte pomiędzy delegacjami Korei i Unii Europejskiej podczas negocjacji dotyczących specjalnych zobowiązań w sprawie usług telekomunikacyjnych w niniejszej Umowie:

Jeśli Strona uzależnia przyznanie licencji na świadczenie publicznych usług telekomunikacyjnych podmiotowi Strony, w którym podmiot drugiej Strony posiada udział kapitałowy, od ustalenia, że świadczenie takich usług służyć będzie interesowi publicznemu, Strona zapewnia, aby: (i) podstawą wszelkich czynionych przez nią ustaleń tego rodzaju oraz procedur służących dokonywaniu takich ustaleń były obiektywne i przejrzyste kryteria; (ii) poczynione przez nią zostało założenie, że przyznanie licencji podmiotowi Strony, w którym podmiot drugiej Strony posiada udział kapitałowy, służyć będzie interesowi publicznemu; oraz (iii) opracowane zostały przez nią procedury zgodne z art. 7.22 (Przejrzystość i informacje poufne), art. 7.23 (Regulacje krajowe) i art. 7.36 (Rozstrzygnięcie sporów w zakresie telekomunikacji).

Niniejsze uzgodnienie stanowi integralną część niniejszej Umowy.

**UZGODNIENIE W SPRAWIE PRZEPISÓW WYKONAWCZYCH DOTYCZĄCYCH PODZIAŁU NA STREFY,
PLANOWANIA URBANISTYCZNEGO I OCHRONY ŚRODOWISKA**

Podczas negocjacji dotyczących rozdziału siódmego (Handel usługami, zakładanie przedsiębiorstw i handel elektroniczny) niniejszej Umowy Strony omówiły przepisy wykonawcze dotyczące podziału na strefy, planowania urbanistycznego i ochrony środowiska, mające zastosowanie w Korei i w Unii Europejskiej w momencie podpisania niniejszej Umowy.

Strony podzielają pogląd, że o ile przepisy wykonawcze, w tym przepisy wykonawcze dotyczące podziału na strefy, planowania urbanistycznego i ochrony środowiska, stanowią środki niedyskryminacyjne i o charakterze nieilościowym wpływające na zakładanie przedsiębiorstw, nie są one objęte harmonogramem.

W oparciu o powyższe wspólne ustalenia Strony potwierdzają, że specjalne środki utrzymywane przez Koreę w następujących ustawach nie są objęte harmonogramem:

- Seoul Metropolitan Area Readjustment Planning Act (ustawa o modernizacji przestrzennej seulskiego obszaru miejskiego),
- Industrial Cluster Development and Factory Establishment Act (ustawa o tworzeniu klastrów przemysłowych i zakładaniu fabryk),
- Special Act on the Improvement of Air Environment in the Seoul Metropolitan Area (ustawa specjalna o poprawie jakości powietrza w seulskim obszarze miejskim).

Strony potwierdzają swe prawo do wprowadzania nowych przepisów wykonawczych dotyczących podziału na strefy, planowania urbanistycznego i ochrony środowiska.

Niniejsze uzgodnienie stanowi integralną część niniejszej Umowy.
